

nene ud som en gruppe i befolkningen, der skal tages særligt hensyn til også på det her felt. Derfor har vi også et forbud mod at sælge pornografisk materiale til børn under 16 år.

Jeg kan ikke dy mig for at undres over, at forespørgslen er stillet af hr. Frank Dahlgaard, der jo normalt holder store brandindlæg fra denne talerstol om, hvor vigtigt det er at fastholde forældreansvaret over for børnene og ikke lade det store, føle system overtage ansvaret. Mens denne forespørgsel er båret af det helt modsatte synspunkt.

Her er en god lejlighed, vil jeg sige til hr. Frank Dahlgaard, til at fastslå, at børn møder mange grimme ting, fristelser og indtryk, som man ikke forstår i en børnehjerne, og forældrene er de nærmeste til at beskytte og bearbejde de indtryk, som børnene får gennem deres opvækst.

Alt i alt synes vi i den socialdemokratiske gruppe, at det, der her bliver lagt op til med forespørgslen, er urealistisk og ulogisk, og samtidig hæfter vi os ved, at der er begrænsninger for billedpornografien med de eksisterende bestemmelser.

Så skal jeg sige, at vi fra Socialdemokratiet ikke kan støtte den vedtagelse, som er fremlagt.

(Kort bemærkning).

Frank Dahlgaard (UP):

Når den socialdemokratiske ordfører siger, at det er ulogisk at tale om børn og forældre, der ikke skal konfronteres med det her svineri – for at sige det ligeud – i offentlige rum, hvad så med os andre, vil jeg sige? Vi er alle børn, vi har alle forældre. Alle er børn, mange er forældre. Det omfatter hele befolkningen, men jeg har lagt vægt på i mit forslag til vedtagelse at nævne børnene og forældrene. Der tænker jeg selvfølgelig på de børn, som stadig væk er børn og under 18 år, 15 år eller 10 år og deres forældre.

Jeg synes, det er en underlig indstilling, og jeg tror ikke et øjeblik på, at der er fælles fodslag på det her område i den socialdemokratiske gruppe. Så lavt tror jeg ikke om Socialdemokraterne.

(Kort bemærkning).

Tove Videbæk (KRF):

Fru Sandy Brinck siger, at bestemmelserne i loven bruges jo. Der er en passus i lovgivningen omkring radio og tv, hvor der står, at der ikke må udsendes programmer, som i alvorlig grad kan skade mindreåriges fysiske, psykiske eller moralske udvikling, herunder navnlig program-

mer, der indeholder pornografi eller umotiveret vold.

For nylig har der verseret en sag, og den verserer faktisk stadig væk, omkring porno på lokal-tv, og i øjeblikket har man så sendt den tilbage, fordi man skal undersøge, om porno er skadeligt for børn.

Mener fru Sandy Brinck ligesom mange forskere og børnelæger og psykologer, at porno er skadeligt for børn, eller mener fru Sandy Brinck ikke, at det er det?

(Kort bemærkning).

Christian H. Hansen (DF):

Det var lige til bemærkningerne fra fru Sandy Brinck om forældreansvar. Det er helt rigtigt, de har et meget, meget stort ansvar. Men når der så sker det, at der dumper sådan nogle ting ind igennem brevsprækken, brochuren fra den sag, som justitsministeren omtalte lige før, som er en verserende sag, som skal for retten, og som vi ikke skal kommentere yderligere her i dag, er det svært at leve op til det forældreansvar.

Det er svært at forklare sine børn, at den post, de reklamer, der kommer ind af døren, må de ikke kigge i. Det er svært, når der på forsiden står: Ikke for sarte sjæle – må kun åbnes af voksne. Det fortæller netop, at børnene skal åbne den og kigge i den, for børn er nysgerrige, børn er videbegærlige, børn vil gerne se noget.

Og så vil jeg også gerne have, hvis fru Sandy Brinck kunne tage stilling til, at EU faktisk for nylig vedtog noget hen i retning af det her. Det skulle implementeres i de enkelte lande senere hen. Jeg ved, at vores repræsentant i Europa-Parlamentet stemte for, jeg ved at Venstre f.eks. stemte imod. Men hvad er den socialdemokratiske holdning til det her? Når vi kan gøre det fra EU's side, kan vi så ikke arbejde lidt hen i retning af det herhjemme også?

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Både hr. Christian H. Hansens og fru Tove Videbæks indlæg viser jo med al tydelighed det, jeg sagde i mit ordførerindlæg, nemlig at bestemmelserne bruges.

Og jeg noterede mig også, at justitsministeren gav udtryk for, at når sagerne var færdige, måtte vi se på, hvad det så ville give anledning til. Men sagerne er der, og det viser netop, at bestemmelserne er der, og bestemmelserne bruges, nøjagtig som jeg sagde i mit indlæg.